

400.

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1920 r.

o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego.

A. Prawa zapisane w księgach wieczystych.

Art. 1. Na podstawie wersalskiego traktatu pokoju z dnia 28 czerwca 1919 r. sądy wpisują z urzędu do ksiąg wieczystych b. dzielnicy pruskiej we wszystkich wypadkach, w których korona, Rzesza Niemiecka, państwa niemieckie, instytucje Rzeszy lub państw niemieckich oraz b. cesarz niemiecki i inni członkowie niemieckich domów panujących są lub po 11 listopada 1918 r. byli wpisani jako właściciele lub mający prawa rzeczowe, w ich miejsce Skarb Państwa Polskiego.

Art. 2. Jeżeli po dniu 11 listopada 1918 r. osoby prawne lub fizyczne wymienione w art. 1, zbyły albo obciążyły nieruchomość, lub jeżeli po 11 listopada 1918 r. prawo rzeczowe, zapisane na imię wymienionych w art. 1 osób, na ich wniosek lub za ich zgodą zostało odstąpione, wykreślone albo uległo jakiegokolwiek innej zmianie, wówczas sąd przywróci taki stan w księgach wieczystych, jakiby istniał, gdyby osoby, wymienione w art. 1, nie były stawiły wniosku lub wyraziły swej zgody, potrzebnej do zmiany ksiąg wieczystych.

O ile na hipotekę, dług gruntowy lub rentowy, których wierzycielem według treści księgi wieczystej jest lub po 11 listopada 1918 r. była którakolwiek z osób, wymienionych w art. 1, udzielony został list hipoteczny, gruntowy lub rentowy, wówczas sąd wystawi z urzędu nowy list na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

Jeżeli do urzędu hipotecznego nadejdzie list hipoteczny, gruntowy lub rentowy, i jeżeli z niego tylko wynika, iż którakolwiek z osób, wymienionych w art. 1 jest wierzycielem hipoteki, długu gruntowego lub rentowego albo po 11 listopada 1918 r. nim była, natenczas sąd wpisze Skarb Państwa Polskiego jako wierzyciela hipoteki, względnie długu gruntowego lub rentowego. Przepisy ustępu 1 niniejszego artykułu o przywróceniu dawniejszego stanu wpisów należy odpowiednio stosować i do treści listu.

Art. 3. Osoby, dotknięte zmianami wpisów w księgach wieczystych, dokonanymi na podstawie art. 2, nie mogą rościć sobie żadnych pretensji do Skarbu Państwa Polskiego.

Wyjątek stanowi wypadek, gdy właściciel nieruchomości, któregooby dotknął art. 2 lub jego prawny poprzednik całkowicie lub częściowo wykonał zobowiązanie, płatne już przed dniem 11 listopada 1918 roku. Z sądownym dochodzeniem w tych wypadkach wystąpić jednak można tylko w przeciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. W wypadkach, w których został udzielony list na hipotekę, dług gruntowy lub rentowy, ulegające całkowicie lub częściowo wykreśleniu na podstawie art. 2, z listu powyższego mogą być podnoszone przeciwko Skarbowi Państwa Polskiego tylko takie roszczenia, które wynikają z wpisów w księgach wieczystych.

Art. 5. Skarb Państwa Polskiego, wpisany na podstawie art. 1, jako właściciel nieruchomości, może żądać usunięcia z nieruchomości tych osób, które na podstawie umowy, zawartej z jedną z osób, w art. 1 wymienio-

nych, przebywają po wejściu w życie niniejszej ustawy na teźe nieruchomości.

B. Prawa, zapisane w innych rejestrach publicznych.

Art. 6. Przepisy artykułów 1 do 5 stosuje się odpowiednio do rejestru okrętowego.

Art. 7. We wszelkich rejestrach publicznych b. dzielnicy pruskiej, w których korona, Rzesza Niemiecka, państwa niemieckie, instytucje Rzeszy lub państw niemieckich, oraz były cesarz niemiecki i inni członkowie niemieckich domów panujących są lub byli zapisani po 11 listopada 1918 r., sądy wpisują z urzędu w ich miejsce Skarb Państwa Polskiego.

Przepisy art. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie.

C. Rzeczy ruchome.

Art. 8. Osoby, mające w posiadaniu rzeczy ruchome, które w czasie między 11 listopada 1918 r. a 10 stycznia 1920 r. były własnością korony, Rzeszy Niemieckiej, państw niemieckich, instytucji Rzeszy lub państw niemieckich, byłego cesarza niemieckiego i innych członków niemieckich domów panujących i znajdowały się w powyżej określonym czasie w obrębie b. dzielnicy pruskiej, przyznanej Polsce wersalskim traktatem pokoju z dnia 28 czerwca 1919 r., są obowiązane wydać je Skarbowi Państwa Polskiego. Osobne rozporządzenie ustali, które władze powołane będą do odbioru powyższych przedmiotów.

Winni niezastosowania się do niniejszego przepisu ulegną karze więzienia lub grzywny do 100.000 mk.

D. Przepis końcowy.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. KucharSKI